

Folium XXII

Ecce tendit ante pedes nros laqueos infinitos: et omnes vias nras varijs implevit decipulis ad capiendas aias nostras. Et q̄s effugiet? Laq̄os posuit in diuitiis. laqueos posuit in paup̄tate. laq̄os tendit in cibo: in potui voluptate: in somno et in vigilia: laq̄os posuit in verbo et in opere. et in omni via nostra. Sed tu dñe libera nos de laqueo venantiũ et a verbo aspero vt cõfiteamur tibi dicentes. Bñdicit̄ dñs q̄ nõ dedit nos in captõem dentibz eoz. Anima nra sicut passer erepta est de laq̄o venantiũ. laqueus perititus est: et nos liberati sumus.

De elur iustoz. Cap. XVII.

Tu quidem dñe lux mea illumina oculos meos vt videã lumẽ: et ambulẽ in lumie tuo: et nõ impingar in laq̄os eius. Quis eni euadet laqueos istos nisi eos nisi videat eos? et q̄s videbit eos nisi quẽ illuminaueris lumie tuo? Ipe eni p̄f tenebrã et laq̄os suos abscondit in tenebris suis: vt captant in eis oẽs qui sunt in tenebris suis. q̄ sunt filij tenebrãz harũ. nõ videntes lumẽ tuũ. in q̄ qui ambulat nõ timebit. q̄ eni ambulat in die non offendit. q̄ autẽ in nocte ambulat offendit. qz lux nõ est in eo. Tu lux dñe. tu lux filiozũ lucis. tu dies q̄ nescis occasum: in q̄ ambulat filij tui sine offensõe: et sine q̄ omnes q̄ ambulat in tenebris sunt. qz te lucẽ mudi nõ habet. Ecce quotidie certim: qz quo magis a te vero lumie quis elongat: eo magis peccatoz inuoluit tenebris. et q̄ magis est in tenebris: eo minus videt laq̄os in via sua: et ideo minus cognoscit. et idcirco sepius capis et cadit in eis. et qd̄ est horribili? etiã se cecidisse ignorat. Qui vero suũ casum ignorat: eo minus curat surgere: qz se existimat adhuc stare. Tu so lux metis dñe de? me? nũc illumina oculos meos vt videam et agnosca: ne corruã in aspectu aduersarioz meozũ. Et eni in extremiũ nostrz laborat inimic⁹ noster. quẽ petim⁹ vt facias liquescere a facie nra: sicut cera liquescit a facie ignis. Quoniã dñe ipse est latro p̄mus et vltimus: qui p̄siliũ fecit vt rapet gliaz tuã. quoniã inflatus et elatus crepuit et cecidit in faciẽ suã: et deiecitũ eũ de monte sancto tuo: et de medio lapidũ ignitoz: in q̄ruz medio ambulauit. Et nũc vita mea dñe deus meus: ex quo cecidit nõ cessat p̄se qui filios tuos. Et in odiũ tuũ o rex magne: cupit p̄dere hãc creaturã tuã: quãtũ creauit omnipotẽs bonitas tua ad imaginẽ tuã: vt possideat gloriã tuã quã ipse p̄didit p̄ supbiã suã. Sed contere eũ fortis noster: ante nos agnos tuos: et illumina nos vt videam⁹ laqueos q̄s ipse parauit: et euadamus ad te o leticia israel. Et hec omnia tu dñe meli⁹ nosti. q̄ nosti p̄tentionẽ ei⁹ et ceruicẽ eius durissimã. Nec hoc dico vt ostẽdã tibi: quia oia vides et nulla te later cogitatio. Sed ante pedes tue maiestatis de inimico meo querimoniam facio: iudex eterne vt et ipm damnes: et nos filios tuos salues: q̄ru fortitudo tu es. Versus? est eni dñe iste hostis et toruo sus. nec facile dephedi p̄nt circuitus vie eius: nec cognosci species vult⁹ eius nisi tu illumies. Nã nũc hic: nũc illic. nũc agnũ: nũc lupũ. nũc tenebras: nũc lucem se ostẽdit. et singulis q̄bulibet qlitatibz locis et temporibz fm varias rez murationes: varias exhibet tẽptatões. Nã vt tristis decipiat tristat et ipse. vt gaudẽtes illudat fingit se et ipse gaudere. vt spũales defraudet in angelũ lucẽ se trãffigurat. vt fortes p̄p̄mar apparet agn⁹. vt mites d̄ruozet apparet lup⁹. Nec qd̄ oia fm similitudinẽ variã: tẽptatõnũ effici habet. sicut alios a timore nocturno: alios a sagitta volãte in die. alios a negocio pambulante in tenebris: alios ab incurso: alios a demonio meridiano. Et ad hec quis ydone⁹ vt cognoscat? quis reuelabit speciem indumentũ ei⁹? et gyrum dentũ ei⁹? quis agnoscat? Et abscondit sagittas suas in pharetra. et laqueos etiã abscondit sub specie lucis: et hoc difficilius p̄p̄nditur nisi a te domine spes nostra lumen assumamus vt videamus. Nam nõ solũ in carnis operibus que defacili cognoscunt: non tm̄ in ipis vicijs: sed in ipis spiritualibus exercitijs laq̄os abscondit.

timus: qui p̄siliũ fecit vt rapet gliaz tuã. quoniã inflatus et elatus crepuit et cecidit in faciẽ suã: et deiecitũ eũ de monte sancto tuo: et de medio lapidũ ignitoz: in q̄ruz medio ambulauit. Et nũc vita mea dñe deus meus: ex quo cecidit nõ cessat p̄se qui filios tuos. Et in odiũ tuũ o rex magne: cupit p̄dere hãc creaturã tuã: quãtũ creauit omnipotẽs bonitas tua ad imaginẽ tuã: vt possideat gloriã tuã quã ipse p̄didit p̄ supbiã suã. Sed contere eũ fortis noster: ante nos agnos tuos: et illumina nos vt videam⁹ laqueos q̄s ipse parauit: et euadamus ad te o leticia israel. Et hec omnia tu dñe meli⁹ nosti. q̄ nosti p̄tentionẽ ei⁹ et ceruicẽ eius durissimã. Nec hoc dico vt ostẽdã tibi: quia oia vides et nulla te later cogitatio. Sed ante pedes tue maiestatis de inimico meo querimoniam facio: iudex eterne vt et ipm damnes: et nos filios tuos salues: q̄ru fortitudo tu es. Versus? est eni dñe iste hostis et toruo sus. nec facile dephedi p̄nt circuitus vie eius: nec cognosci species vult⁹ eius nisi tu illumies. Nã nũc hic: nũc illic. nũc agnũ: nũc lupũ. nũc tenebras: nũc lucem se ostẽdit. et singulis q̄bulibet qlitatibz locis et temporibz fm varias rez murationes: varias exhibet tẽptatões. Nã vt tristis decipiat tristat et ipse. vt gaudẽtes illudat fingit se et ipse gaudere. vt spũales defraudet in angelũ lucẽ se trãffigurat. vt fortes p̄p̄mar apparet agn⁹. vt mites d̄ruozet apparet lup⁹. Nec qd̄ oia fm similitudinẽ variã: tẽptatõnũ effici habet. sicut alios a timore nocturno: alios a sagitta volãte in die. alios a negocio pambulante in tenebris: alios ab incurso: alios a demonio meridiano. Et ad hec quis ydone⁹ vt cognoscat? quis reuelabit speciem indumentũ ei⁹? et gyrum dentũ ei⁹? quis agnoscat? Et abscondit sagittas suas in pharetra. et laqueos etiã abscondit sub specie lucis: et hoc difficilius p̄p̄nditur nisi a te domine spes nostra lumen assumamus vt videamus. Nam nõ solũ in carnis operibus que defacili cognoscunt: non tm̄ in ipis vicijs: sed in ipis spiritualibus exercitijs laq̄os abscondit.